

*Beograd,
mart 2018*

ALEKSANDAR NOVAKOVIĆ

GUSENICE

(monodrama a možda i ne)

alnov75@yahoo.com

Napomena autora:

Ovaj komad je zamišljen kao monodrama u kojoj glumac skače iz uloge u ulogu ali, s obzirom na broj likova, može u njoj učestovati još jedan glumac. U stvari, najviše još dva a tri bi već bilo preterano

1.

Lemur se približava sceni.

LEMUR: Psss, psss, slušajte! Pssst! Jel' čujete?

Lemur se diskretno počeše po međunožju

LEMUR: To je zvuk divljine. Civilizovane divljine. Odvešću vas do njenog srca. Do suštine svih stvari. Psss, psss! Ako se sašaptavate i iščuđavate, ako mrmljate sebi u bradu, propustićete veličanstvene prizore. Pustite me da vam ja budem vodič. Ja sam lemur a vi ste nešto za šta majka priroda još nije našla ime. Ne razumete? Hajte za mnom. Kašće vam se samo.

2.

*Gusenica se budi. Proteže se. Propinje. Prevrće, otima, cepa svoju kožu. Grize je i kida.
Ispod kože gusenice ukaže se-gusenica*

GUSENICA: Ja pripadam posebnom rodu. Rodu duplih gusenica. Pravih gusenica. Mi se nikad ne pretvaramo u leptire već odbacujemo staru kožu kad se natovimo. I onda nastavimo da se tovimo i tovimo. Satiremo sve pred sobom u pohodu za hranom. Tromost nadoknađujemo grabljivošću. Naše odbrambeno oružje je naša gadost pa nemamo prirodnih protivnika. Balegori i tvorovi beže od nas. Množimo se nevoljno ali ostavljamo silan porod. Ljigav, nakazan i dugovečan. Neki kažu da nas vode primarni instinkti ali, šta na svetu postoji izvan njih? I mi žderemo, žderemo. I seremo, seremo, o kako seremo! Ako postoji nešto ogavnije od nas to su naša govna. Smradom teramo sve oko sebe. I grabimo, neumitno grabimo. Putem progrusa. Jer kad si veći deblji ti si i uspešniji. Razvio si se. Uložio se. I vratilo ti se.

Gusenica jede svoju staru kožu

GUSENICA: Da se ne baci. Danas treba ekonomisati. Kriza je. Gde sam stao? Jedemo i jedemo. I koji nam je cilj? Da se detoniramo od hrane. Da umremo srećni, sa znanjem

da će delovi naših smrdljivih tela da se razlete naokolo i drugima opogane život.
Smrad ostaje iza nas, hehehe!

Gusenica prdne

GUSENICA: Ali, nemojte misliti da mi nemamo ponos. Mi smo ponosni potomci lepih leptirova. Nekad davno smo se pretvarali u leptirove, živeli jedan dan i rikavali u letu. Nežno se spuštali, kao usnulo cveće na zelenu travu. Fuj!

Gusenica povrati

GUSENICA: Ali, s vremenom, zaboravićemo i na to. Nadam se da hoćemo. Zašto dati lepotu ovakvom svetu kad ga umesto toga možeš proždrati i israt? Bolje nije ni zaslužio.

Mrak, onaj najcrnji

3.

LEMUR: Ovo je bizarno živinče. Ja mu se ne bih primicao jer ima nezgodnu osobu da malo davi u razgovoru. Ali, ako niste vi onaj koji razgovara s njim, onda, bogami, zna da bude zanimljivo...

Udav gmiže, smoren, težak

UDAV: Ja sam onaj koji pomaže. Ja sam onaj koji otklanja bol. Ja sam udav. Meni sleti tužna ptičica pored glave i kaže...

Ruka Udava je Ptičica, tj. on s njom razgovara kao trbuhozborac s lutkom

PTIČICA: Ubice, skotovi, mrcine!

UDAV: Polako ptičice, gde ti ode?

PTIČICA: Ne mogu da podnesem ovaj svet. Sve sam smrad i primitivac!

Podrepaši, priguzice, jajare!

UDAV: Ajd' na spavanje.

PTIČICA: Zašto?

UDAV: Dremka je naš nacionalni cilj.

PTIČICA: Odakle ti to?

UDAV: Od ljudi.

PTIČICA: Svet je surovo mesto s varkom lepote. Mi moramo da postanemo nešto više od životinja i ljudi,

UDAV: Ništa ja tebe ne razumem..

PTIČICA: Represija i depresija.

UDAV: Pa, šta bi ti? Vidiš kako je ovde? Lepo je. Rajske vrt.

PTIČICA: Gaženje mladih, gaženje starih, gaženje nemoćnih. Rajske vrt je krvava bara!

UDAV: Dobro, nije najsajnije ali nije ni tako loše. Ima da se popije, ima da se pojede....

PTIČICA: Crvi! Koji će sve nas pojesti!

UDAV: A što si ti meni nervozna, a ? Ajde se lepo smiri, iskuliraj. Odspavaj malo. Šta te tera na to ludenje-šizenje?

PTIČICA: Smirenje jednako samouništenje!

UDAV: Poslednji put te opominjem. Zatvori labrnju ili ču da te proteram.

PTIČICA: Proteraj svet iz sebe, proteraj mozak iz sebe, proteraj svoju dušu!

UDAV: E, ovo ne biva. Ajde, smiri se, smiri.

UDAV obgrli "Ptičicu" koja se otima, koprca.

UDAV: Smiri se, iskuliraj, opusti se, raspištolji se, budi u fazonu!

Poklopi je telom i legne preko nje. Ona se trese i krklja

UDAV: Odmori malo. Mnogo si pričala. Nemoj da se zamaraš. Nemoj da misliš. To je loše za tebe. Ja se bojim od mnogo mišljenja. Tako. Opusti se i umri. Opusti se i umri. Tako.

Ptičica umre. Udar leži kao na početku scene.

UDAV: Flegmatičnost produžava životni vek. Ja sam dokaz.

Udar krene da guta pticu. Mrak

4.

LEMUR: Ovo je bilo malo hevi, a? Okej, predstaviću vam mog starog drugara. Babuna. On će vas sigurno zabaviti. Svi vole vesele majmune. Baj!

Odlazi Lemur. Babun dođe i stane nasred scene. Dira se po međunožju

BABUN: Šiljim, šiljim, šiljim kopanje, poleći ćeš kao snoplje!

Trgne se

BABUN: Voajerišete, a? Znam, dopadam vam se. A vi meni? Uhuhuh!

Babun odlazi u publicu. Ispituje ih

BABUN: I niste nešto. Viđao sam ja mnogo bolje pice i guzice. Nategao sam mnoge. Nategnuću još više. Za grozd banana. I manje. Za sendvič od banana. Karaću vas. Onako, dubinski, deset sati u cugu. Brže, jače, bolje! Uhuhuh!

Babun odlazi do scene i udara se po grudima. Urla

BABUN: Ja sam najveći od svih majmuna. Najnapaljeniji, najpodatniji. Pojebaću i pticu u letu. I vojnika na straži. I krokodila u močvari. I krastavu žabu ču, bre, da nataknem na moje šiljato koplje. Samo neću gusenice. Njih ni repom ne bih takao. Hoćete? Ne? A možda vas to ne zanima? A šta ako...

Zastane, zamišljen. Kopa buve po glavi, jede ih i razmišlja

BABUN: A možda ste vi od one druge sorte, a? Volete da nategnete. Želite da se jebete a da vam ne uđe, a? Onako, grubo, bez lubrikanta? Jooo!

Pauza

BABUN: Mogu da vam podvodom mlade majmunice. I milfače i gilfače, kako ko voli. Ja sam tako i napredovao. Jahuovski. Neki ludi Irac je napao mene i moju sortu u *Guliverovim putovanjima*. Za njega je poniženje živeti kao babun. Kao Jahu. Mi babuni nismo razvratni i nepošteni. Ne, mi smo moralno fleksibilni. Pitajte jarčeve. Njih zbole ako im neko kreše ženke. Zato se i kaže matori jarac, rogonja! Kao da je to nešto strašno. Nije to bruka! Naprotiv! To znači da tvoja ženka valja. Vredi kurcu. Evo, ja sa ovog mesta mogu da poručim da sam ponosan na to što sam se ostvario u ulozi velikog babuna, podvodeći najbolje, zdrave ženke i ližući guzice i muda moćnika. Šta je? Vi ne znate da se danas tako NAPREDUJE? Rad, red i zalaganje na času plus protestantska radna etika po Veberu? Ma, hajte molim vas! Stara babunska mudrost kaže: Gde ne prolazi glava tu prolazi kara! Kad naguzite buljitat odmah osetite boljitat! Pa se obliznete kao mačak kad doživite slačak! To vam je orgazam po Dobrici Eriću. Slačak! Nego, vidim da ne reagujete? Onda...

Okrene guzicu publici

BABUN: Možda volite ovo? A? Veliko, crveno, savršeno oblo, depilirano majmunsko dupe. Plaknuću ga specijalno za vas. Izvinuću vam se što vas ne gledam u oči. Ne brinite, neću kukati. Pa, razrađen sam ja! Može i dabl penetrejšn. Hajde, ko će prvi?

Ne moraju samo gospoda. Mogu i žene. Strap on, dildo, te perverzije. Izvolite, dame, gospodo, drugovi i drugarice, heteroseksualci, bi-curious, biseksualci, homoseksualci, lezbejke, transeksualci, aseksualci, ko god! U seksu nemam predrasude glupe, volim pičku al volim i dupe! Ja spavam sa svima i pristajem na sve kombinacije jer, znate, nije stvar da li sam ja mlađi ili stari majmun. Glavno je da ostanem u igri a svi znaju kako mi majmuni volimo da se igramo. Hajde bre, što ste takvi? Ne tražim kilometarsku trpačinu i gengbeng. Samo jedan mali, neobavezni, sićuravi jeb. Samo navalite. Ja sam na poziciji. Skoro džabe. Hajde!

Pauza

Zar se niko više ne jebe u ovoj zemlji? A? More, isponapasete mi se mojih velikih, obrijanih i nadasve znojavih majmunskih muda!

Pauza. Uhvati se za đoku u znak protesta, cimne ga i ode sa scene. Mrak

5.

Lemur se dogega, s šapama sklopljenim u znak molbe i pomirenja

LEMUR: Cenjeni publikume, izvinjavam vam se zbog ove neprijatnosti. Babuni su temperamentna bića i znaju malo da preteraju mada, šta vas je koštalo da ga makar malo, ne shvatite me pogrešno, pomazite? Šta bi vam falilo? On zna da bude umiljat kao mala maca. Dobro, kao napaljena maca u teranju usred februara ali shvbatate već. Okej, nastavljamo s našim hodočašćem kroz srce divljine i ovaj primerak će se, garantujem, ponašati sasvim pristojno. Uživajte!

Doleti Sovuljaga. Važno namesti naočare na kljunu i prekrsti krila

SOVULJAGA: Hu huuu! Dobro veče svima prisutnima. Ja sam gospodin doktor Buljina Treći Sovuljaga, a za prijatelje-Sovuljence. Najučeniji kadar u šumi. Potičem iz

duuuuge loze intelektualaca. Mi smo stručnjaci i eksperti za patafiziku od sedmog veka naovamo. Na vratima našeg kabineta se menja samo ime ali prezime i titula ostaju isti. Dr pr mr fr sci. To nam je u genima, znate. Huum! Začetnik loze, Uča Učenov Prvi Veliki Sovuljaga je sa rođenjem, od jajeta svoga, posisao svu pamet ovog sveta. I, od tada, mi ne moramo ništa više ni da učimo. Rađamo se prepametni. Kažem vam, geni. Oni sve rešavaju. Bez gena ste niko i ništa ili, eventualno, tek ponešto. A mi sovuljage smo nešto. Hajde, da potvrdimo ovu istorijsku istinu. Postavite mi neko pitanje, bilo koje, i ja će vam odgovoriti.

Neko postavi pitanje

SOVULJAGA: Odgovor na vaše pitanje leži u kalimetrijskom baždarenju nultog fluksa. Ne znate šta je to? Žao mi je, vi ste potpuni idiot! Dalje? Kako? Niste čuli maločas? Dobro, ponoviću: odgovor na vaše pitanje leži u kalimetrijskom baždarenju nultog fluksa. Ako, kako kažu klinci, nemate u vugla imate u Gugla. Prikopčajte se, proverite! Kakva gomila nesposobnjakovića i diletanata! Što ja trošim vreme na vas? Pa znate li vi da je naš Džungla - Univerzitet na 2479. mestu na svetskoj rang-listi i to, kako kažu zli jezici, zbog radi toga što ja prodajem diplome!

Počne silovito da maše krilima i kljunom juri nevidljive neprijatelje

SOVULJAGA: Žakuz! Žakuz, dame i gospodo! Evo ti! I tebi, i tebi i tebi!

Smiri se

SOVULJAGA: Šta je žakuz? To je "ja optužujem" na francuskom, stoko sitnog zuba! Mene tako! Moj plameni um i uzoriti duh da pljuju! Moj Univerzitet bi bio prvi, i to isključivo zahvaljujući meni, samo da ne postoji zavera protiv mog otkrića, prvog i osnovnog zakona prirode: *Odgovor na sva pitanja od postanka sveta leži u kalimetrijskom baždarenju nultog fluksa*. Trebao sam da dobijem Nobelača još

davno. Da mi račune nisu pomrsili doktor Ćuk i njegov asistent, onaj tupavi docent Šukalo, ovaj, Hukalo. Bednici nezahvalni. Imate li još neka pitanja?

Tajac

SOVULJAGA: Dobro, onda ču ja još malo o sebi. Vidite, ja sam pripadnik aristokratije. Intelektualne aristokratije. Dakle, one najfinijeg tipa. Ja sam oličenje smirenosti i odmerenosti. Nikad niko u mojoj porodici, uključujući i mene, nije počinio ni najmanji gaf. Ja mislim da je to zbog toga što nas kraljevi urođeni gospodstvenost koja...

*Počne da kašlje, štuca i podriguje. Zatetura se. Nagne se napred i počne da povrća.a
Povrati crva*

SOVULJAGA: Izvinite, to mi ostalo od ručka. Još je živ. Možda bih mogao da ga štrpnem malo?

Cerekanje iz publike

SOVULJAGA: Ko se smeje? Ko se to smeje, bedni nezahvalnici! Al neka, odleteće ja do svog gnezda, do svog Univerziteta! Držaću predavanja i sraću vam po glavama, kao i oni pre mene, od seobe Slovena na Balkan do današnjih dana! Žakuz, pizda vam materina!

Odleti, gnevno prduckajući usput. Vraća se Lemur

LEMUR: Pssst! Samo da znate da je društvena elita džungle ogorčena zbog ovog tretmana uglednog člana našeg društva. Baš sad, dok pričamo, u džungli, moćnoj džungli, Kralj Lav pizdi od muke. Da bi ga smirili, predlažem da svi zajedno otpevamo jednu pesmicu. Ja vodim a vi se ubacujte. Kako? Kao karaoke, karam vas u oke! Hajdemo ako nećemo skroz da najebemo! Tri-četiri (Lemur peva na melodiju "Lion Sleeps Tonight") i-sad :

U džungli, moćnoj džungli,

Nervira se Lav

Njega brine, njega brine,

Njegov narod sav

Aiii, vredno radi Lav

Aiii, nikad ne spava

Aii, a narod ale jebava

Aii, lav sve rešava

A vima je a vima je...

Vredno radi Lav

Na seljaka što loše šljaka

Stalno misli Lav

Šljakera što zabušava

Večno štiti Lav

Aiii, vredno radi Lav

Aiii, on za narod sav

Čuti draga, ne galami

Poješće te Lav

Bićeš draga u salami

Poješće te mrak

Aiii, vredno radi Lav

Aiii, on za narod sav

Hvala, hvala, vi ste najdivnija publika koju sam imao! Sledi jedna specijalna tačka koja će vas oduševiti! Pogledajte samo! Molim veliki aplauz za našeg impresarija!

Na scenu dolazi Kameleon. Palaca jezikom i koluta očima

KAMELEON: Čujte i počujte, slurrrrp! Ja sam vam došao ovde slurrrp! Da prikažem čudo neviđeno! Idealan model preživljavanja! Koža kakve nema na svetu okruglom! Multikolor-multipratik! Slurrrppp! Ova koža koju vidite nije moja prava koža. Ja zapravo i ne znam koje sam boje. Kad sam se rodio ja sam fercerao ko novogodišnja rasveta,ahaha! Mama i tata preponosni. Deda, koji je tada još radio u fabrici pre nego što je popio otkaz, upišao se u pelene od sreće. Neki kažu da je to prevrtljivost a ja to zovem prilagođavanje. Svi su crveni-i ja sam crven. Posle svi žuti-i ja sam žut. Posle žutih dođu plavi- ja tako opet! Nema za mene problema. Uvek dobijem šta želim. Kad smo kod toga, jeste li videli neku veliku, sočnu muvu?

Čuje se zujanje. Kameleon je merači pa je čapi jezikom

KAMELEON. De si našla na govno da sletiš, majku ti! Alčl, dobro, jak je organizam, sve ja svarim! Slurppp! Nego, da ja počnem sa mojom tačkom. U koju boju da se pretvorim? U šta da se premetnem? Roze? Mislite, pink? Nema problema, pink it is. Pink doesn't stink!

Kameleon se napinje, stenje, ječi

KAMELEON: šta? Ništa?! Malo sam u licu? Sad će to na celo telo! Slurppp! Ufffff!

Kameleon zapne još jače

KAMELEON. Ne? Ništa? Kako to?! Ma, sad ču da budem roze ko rozn-torta!

Kameleon zapne i, nakon kraćeg upinjanja, malaksao, klone

KAMELEON: Izvinite, to mi je prvi put. Nije mi se ranije dešavalо. Svakom se desi da omane, jel tako gospodine? Oće to s godinama, omlitavi se, sprči i zduda. Eto vas i eto mene, lelemuda. Beo sam, skoro providan. Unutrašnji organi mi se vide. Tanak i jadan, flis papir. Ko senka. Hej, čekaj, pa to je to! Ići će okolo i niko me neće videti! Ja sam skoro pa nevidljiv!

Kameleon se, okuražen, podigne

KAMELEON: To je to! Slurppp! Zbogom miševi!

Kameleon odlazi sa scene. Jeziv Kameleonov vrisak, off. Skvičanje miševa, off. Tajac. Na scenu dolazi Lemur.

LEMUR: Molim vas da nam oprostite zbog manjih neugodnosti. Naime, našeg Kameleona je upravo pojela horda izgladnelih miševa. Kako kažu Amerikanci: *Karma iz a bič!* to jest : *Karma je plaža.* Ili, da vam otpevam, mudrim rečima Boja Džordža (peva):

*Karma karma karma kamilijan,
ju kam end go, ju kam end goooo!*

A sad, s obzirom na postojeću kriznu situaciju, molim vas da pogledate ispod vaših sedišta. Proverite dobro da li su tu neki gnevni miševi koji bi mogli da vas raščereče. Dakle? Sve u redu? Niste jeli sir danas? Ne? A slaninu od mangulice? U tom slučaju vas pozivam da u miru i dostojanstveno saslušate izlaganje našeg predstavnika snaga reda, Pukovnika Vepra koji će vam održati predavanje o samozaštiti.

Odlazi Lemur. Mrak.

6.

Državna himna, off. Na scenu dolazi Vepar. Vadi govor iz "gujsce"

VEPAR: U cilju odbrambeno-patriotskih aktivnosti ja sam vam došao ovde da, je li, grok, kažem kako država nije bre jedan svinjac i kako, grok, mi stojimo ponosno na braniku i vetrobranu otadžbine kano klisurine i kako je iz mračnoga groba sinuo bratske slove novi sjaj. Mi smo na položajima i štitimo naše granice gde god da se nalaze u cilju naših vojnih aktivnosti. Grok! Uvek smo spremni da kao uzdanice naroda svoga položimo svoju plećku ili but na oltar otadžbine u sadejstvu s policijskim odredima hijena i specijalnom obaveštajnom službom sastavljenom uglavnom od vidri i lasica. Grok! Ja se s ovog mesta neću pomaknuti dok svi neprijatelji nađe države ne budu utamanjeni a to su:

Čkilji u papir

VEPAR: Vaške? Ne, to je prekriženo. Gazda voli vaške. Dobro, to nisu vaške. A to su picajzle. Ne, to su opet vaške. Koja mi je picajzla ovog putapisala govor da mi je znati? Da vidimo. Dakle neprijatelji koji nisu vaške su crvi...Prekriženo i to. Pa da. Svakoj vlasti trebaju crvi. To mi je dopisala ona picajzla. Ne nisu dakle ni crvi. Dobro. Naši zakleti neprijatelji koji su miševi. A, ne, ne može ni to, oni su maločas pojeli Kameleona a to je dobro delo. Lenjivci, jok, to su poslanici u Palamudamentu. I to prekriženo. Čekaj, bre, šta ostade od spiska? Aha, dakle, mi se nećemo boriti protiv vašaka, ovaj, vašiju, ni crva ni miševa ni parcova ni lenjivaca već onih koji zaista predstavljaju opasnost po naš poredak a to su:

- A) delfini jer se mnogo prave pametni,
 - B) kitovi jer su ionako istrebljeni pa ko im jebe mater
 - C) pingvini jer su rođeni za konobare a ne znaju da naprave dobar koktel
 - D) kljunari jer ne znaju da se opredele za patke ili za dabrove i samo nas zbunjuju
 - E) paunovi jer su previše lepi i stoga držadžije
 - F) Sve što leti, gamiže ili pliva a digne se protiv ustavnog reda i poretna
- E, tako, pa ako budete imali sreće i budete pokorni nikad se više nećemo gledati.
- Živila otadžbina! Živila džungla! Grok!

Vepar odlazi paradnim korakom. Doleće Svraka

SVRAKA: Izvinite, što vam remetim program. Ja sam, mogu reći tako, ukrala glavnu tačku. Ali, takva mi priroda. Da vam se predstavim: ja sam Svraka. Kradem po potrebi i konzumiram po navici. Mene ovo vaše petljanje ič ne interesuje. Samo profit. Samo da znate, ja sam uložila svu svoju zaradu u jednu lepu ofšor kompaniju na Kajmanskim Ostrvima. Da,da, i čuvaju je pravi kajman-krokodili. Aha. I da znate, mnogo su zlatni dok čuvaju moje zlato. Gospođo, jel to pravo?

Odleće u publiku i dira ženi nakit

SVRAKA: Ne, ne brinite, samo da pogledam. Ne mislite da bi ja valjda? Ionako nosite bijuteriju. Loša je to imitacija, sestro slatka. Nego, samo kratko da vam kažem dok Lemur ne dođe: ja nisam ono što ljudi misle da jesam. Ja sam ozbiljna poslovna žena. Ne lopov. Pa pobogu, oduvek se sve kralo u prirodi. Uzmete mu posed, uzmete mu leglo, prožderete mladunce, zdrobite njega. A ako se nije kralo onda se kupovalo. Pogledajte samo, recimo, izbore: oni sek upuju već tri decenije i šta s tim? Ne želim da vam držim predavanja o ispravnosti postupaka. Biznis je biznis. Zakon ponude i potražnje. Ali, ne, ja ne podmićujem, to je već previše nisko. Ja nekog kupim. I to svi vide. Jasno, transparentno. Pa, ako je to tako, jel onda mito zaista mito? Ili je u pitanju fino darovanje koje nema veze sa groznom korupcijom.

Svraka odleti nazad na scenu

SVRAKA: Ja kradem samo fine stvari a sirotinji ostavljam da se bavi sa sićom. I još nešto: ja se ne kitim tuđim perjem: O, neee! Ako se nakitite tuđim perjem vi odmah skrenete pažnju na sebe. Ja sam skromna, obična svraka. Lav zna to. On ceni moje kvalitete. Štaviše, ja mu nešto od kvaliteta donesem. Neke, koji su informacije, smesti u svoju glavu a drugi deo, koji su zlato, smesti u svoju riznicu. Onu koja nije na Kajmanskim Ostrvima. Šta mislite gde je? Toplo, neobično toplo mesto, pesak, tri palme bez otoka sreće. Ko je rekao Emirati? Zaboravite da ste rekli Emirati. Inače, da vam kažem još i ovo: taj Lav nije zapravo lav. On se samo ogrnuo lavovskom kožom.

Ispod te lavovske kože se krije malo, gnušno i veoma lukavo biće. Koje? Ne smem ime da mu spomenem. Niko u džungli ne sme ime da mu spomene. Zboogom.

Odleti. Na scenu pada polumrak. Sijaju lemurove, kao jed zelene oči.

LEMUR: Pssst,psst! Lemur je tu! Ne kao vaš vodič. Ne više. Dosadilo mi je da budem u drugom planu. Svi pričaju a ja da čutim. Ne, ne više. Moj glas će se čuti. Ovaj put jasno, gromko.

Ulazi u publiku

LEMUR: Svi se pitate: Ko je sad ovaj? Otkud je tu? A sad je tamo? A aad je opet ovde? Ne vidim ga. Samo mu oči sijaju u mraku. A kad ih zatvorim njega nema. Leti s grne na granu, od brloga do brloga. Mek, skoro paučinast, nesposoban da pojede nešto krupnije od bube. Ko je on? Postoji li uopšte? Čemu služi lemur u ovom carstvu? Njegove ruke ne mogu nikoga zadaviti. Njegovi zubi ne mogu nikoga preklati. Šta ima ta zver? Glas. Imam glas. I mogu da nestanem, hitro, kako glasniku i priliči. A čiji sam glasnik? Nekad svoj, nekad tuđ. Mogu, recimo, da obiđem stotine duša za jednu noć da im šapnem: Ukoliko nastaviš ovako nećeš dočekati zoru. Ili, za one tvrđe: Ti beše imaš dva mladunca? Prestani da lupetaš ako ti je stalo do njih. I to je dovoljno. Mali glas i svi šapatom padaju. Par reči. I ti se slomiš. Svako se slomi pre il ikasnije. I ja nikome ne padnem na pamet. Mali, bezazleni polutan. Polumajmun i stoga gluplji od majmuna koji su, inače, teške budale. Živi na bubama i voću. Ko bi pomislio? A ja te posmatram, slugeranjo pasivna, odani građanine što redovno plaćaš porez i glasaš na komandu. Ja znam tvoje navike, znam tvoje najdublje strahove i onda ih, kad zatreba, sipam kao otrov u tvoje uho. Zbogom.

Nestane. Mrak

7.

Krici zveri u agoniji, off. Gusenica se tromo dovlači. Enormna je. Govori s velikim naporom

GUSENICA: Sve sam ih pojeo. Dojavljivače. Tirane. Dželate. Žrtve. Sve. Čak i lemura. Sad sam samo ja ostao. Gusenica. Najveća. Najjača. Jedina. Svoj rod u stomaku nosim. A sad,pripremite se za...detonaciju!!!!

KRAJ